

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

BESLAGKAMER

Nr. *191*

121 / B / 13

A.R. 12 / 13204 / A

- verzet tegen bevelen – dwangsom – gezag en kracht van gewijsde
- op tegenspraak.
- eindbeslissing

Bijlagen : 1 dagvaarding
 1 beschikking art. 747 Ger.W.
 6 conclusies

In zake van :

vennootschapszetel te KBO nr. met

Eiseres,
 Vertegenwoordigd door Mter in vervanging van Mter
 advocaat te

Aangeboden op **09 APR. 2013**
 Niet te registreren.
 De Ontvanger

Tegen :

1. De **GEMEENTE** , vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, met burelen te

Eerste verweerster,
 Vertegenwoordigd door Mter , advocaat te

REGISTER NR.

1313414

2. Het **VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19

Tweede verweerster,
 Vertegenwoordigd door Mter , advocaat te

SGHIFT afgeleverd aan Decker
 art. 260, 2°
 Wb. registratie
 (G.W. art. 792-1030)

Na in beraadneming op 8 maart 2013, spreekt de Beslagrechter volgende beschikking uit :

Gelet op :

- de inleidende dagvaarding betekend op 18 oktober 2012 bij exploit van gerechtsdeurwaarder , verblijvende te en op 19 oktober 2012 bij exploit van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder verblijvende te
- de beschikking gewezen in toepassing van art. 747 Ger.W. op 26 oktober 2012;
- de repliekconclusie, neergelegd ter griffie op 3 januari 2013, en het ~~bundel met stukken, namens eiseres;~~
- de besluiten, neergelegd ter griffie op 30 november 2012, de tweede – gecoördineerde besluiten, ontvangen per fax op 17 januari 2013 en neergelegd ter griffie op 18 januari 2013, en het bundel met stukken, namens eerste verweerder;
- de conclusie, neergelegd ter griffie op 3 december 2012 en 18 januari 2013, en het bundel met stukken, namens tweede verweerder;

Gehoord de raadslieden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 27 februari 2013, datum waarop de zaak in voortzetting werd geplaatst overeenkomstig art. 769, 2e lid Ger.W. op 8 maart 2013 voor neerlegging van het stukkenbundel van eiseres en de 2 litigieuze bevelen.

o o o

1. VOORWERP VAN HET GESCHIL

1.1. Eiseres verzet zich tegen de bevelen tot betalen die verwerende partijen haar op respectievelijk 12 juni 2012 en 20 september 2012 hebben laten betekenen teneinde betaling te bekomen van dwangsommen ten bedrage van 280.000 € in totaal, te vermeerderen met uitvoeringskosten.

1.2. Verwerende partijen besluiten beiden tot de ongegrondheid van dit verzet.

2. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste feiten en procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedurestukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt worden samengevat :

Bij arrest van 30 juli 2009 beveelt het hof van beroep te Brussel "aan de *de staking van het gebruik van de* percelen te *aan de* , kadastraal gekend onder sectie *als golfterrein, onder verbeurte van* een dwangsom, waarvan de helft zal toekomen aan het VLAAMSE GEWEST en de helft aan de gemeente *van 5.000,00 EUR per* inbreuk en per dag vanaf een maand na de betekening van dit arrest, waarbij het maximum van de te verbeuren dwangsommen wordt vastgesteld op 500.000,00 EUR".

~~Het hof willicht hierbij, in toepassing van de wet van 12 januari 1993~~ betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, een milieustakingsvordering in en stelt voor het overige, alvorens een herstelmaatregel op te leggen, een deskundige aan.

Op 31 augustus 2009 wordt dit arrest betekend aan de

Zij tekent cassatieberoep aan doch dit wordt bij arrest van 8 november 2010 verworpen.

Intussen tekenen derden, te weten de mede-opgericht en mede-beheerd door mevrouw die tevens mede-oprichtster en mede-zaakvoerster is van de *vier golfers, de huurder en onderhuurder* van het clubhuis dat zich op het perceel 42t8 bevindt en de eigenaars van de gronden waarop het golfterrein door de *werd aangelegd, derdenverzet aan tegen het dwangsomarrest* van het hof van beroep en vorderen zij voor de beslagrechter de schorsing van tenuitvoerlegging.

De derdenverzetsprocedure voor het hof van beroep is nog steeds lopende.

De vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging heeft de beslagrechter bij beschikking van 9 februari 2011 afgewezen als ongegrond. Tegen deze beschikking is hoger beroep aangetekend dat eveneens nog hangende is.

Hierna worden in de loop van het jaar 2011 bevelen tot betaling betekend aan de *ter invordering van* dwangsommen. Tevens wordt haar een bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag betekend en wordt lastens haar uitvoerend derdenbeslag gelegd.

De *verzet zich tegen deze* uitvoeringsdaden maar bij beslissingen van 8 juni 2012 wordt haar verzet ongegrond verklaard. Ook tegen deze beslissingen tekent de *hoger beroep aan en ook deze* beroepsprocedure is nog hangende.

Op 12 juni 2012 laten de gemeente en het Vlaamse Gewest een nieuw bevel betekenen aan de na nieuwe vaststellingen van het verder gebruik van voormelde percelen als golfterrein vervat in een proces-verbaal van 31 mei 2012, opgesteld door mevrouw , handelend in haar hoedanigheid van ambtenaar van de gemeente en krachtens delegatie van de provinciegouverneur. Met dit bevel vorderen zij dwangsommen in van een totaalbedrag van 250.000 €.

Op basis van een nieuw proces-verbaal van mevrouw dd. 14 september 2012, volgt een nieuw bevel op 20 september 2012. Gelet op de zes bijkomende vaststellingen die dit proces-verbaal bevat, bedragen de ingevorderde dwangsommen op dat ogenblik 280.000 € in totaal.

Tegen beide bevelen verzet de zich bij dagvaarding betekend op 19 oktober 2012 ter inleiding van huidige geding.

In de loop van huidige procedure, met name bij arrest van 19 november 2012, verklaart het hof van beroep te Brussel de door de inmiddels tevens ingestelde vordering in toepassing van artikel 1385quinquies Ger.W. ongegrond.

3. BEOORDELING

3.1. Verwerende partijen werpen terecht op dat de argumentatie van eiseres niet nieuw is. Volgens de gemeente is zij zelfs identiek is aan deze die eiseres in de vorige procedures reeds ontwikkelde.

De bezwaren van eiseres in huidige procedure kunnen als volgt samengevat worden :

- 1) het dwangsomarrest van 30 juli 2009 heeft zijn actualiteit verloren sinds de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening,
- 2) eiseres heeft geen zeggenschap over het perceel met nummer 42t8 en bevindt zich dus in de onmogelijkheid om het stakingsbevel na te leven wat dit perceel betreft,
- 3) de door mevrouw opgestelde processen-verbaal bewijzen de verbeurte van de dwangsom niet.

Al deze bezwaren werden reeds verworpen niet alleen door deze kamer, in de vorige verzetsprocedures tegen de reeds eerder gestelde uitvoeringsdaden ter invordering van de dwangsommen, bij haar beslissingen van 8 juni 2012, doch ook, wat het tweede bezwaar betreft, door de dwangsomrechter zelf wanneer hij bij arrest van 19 november 2012 de zogenaamde onmogelijkheidsvordering van eiseres ongegrond verklaart.

Indien de beslagrechter de in huidige verzetsprocedure voor de zoveelste maal herhaalde aanspraken van eiseres wel zou inwilligen, zou hij bijgevolg niet alleen het gezag van gewijsde waarmee de beslissingen van 8 juni 2012, zolang zij niet ongedaan gemaakt zijn, nog steeds bekleed zijn maar ook de kracht van gewijsde van het arrest van 19 november 2012 miskennen.

Bijkomend, wat het derde bezwaar betreft, merkt het Vlaamse Gewest terecht op dat het bewijs van de verbeurte van de dwangsom met alle middelen van recht kan worden geleverd.

De vaststellingen die mevrouw in haar hoedanigheid van gemachtigd ambtenaar gedaan heeft tijdens de maanden april, mei en juni 2012 en vervat liggen in haar processen-verbaal van 31 mei en 14 september 2012, tonen ondubbelzinnig aan dat de litigieuze percelen op de dagen van vaststelling nog steeds als golfterrein gebruikt werden.

Bij gebreke aan andere, nieuwe bezwaren van eiseres, dient haar verzet bijgevolg opnieuw afgewezen te worden.

3.2. In toepassing van artikel 1017, eerste lid Ger.W. wordt eiseres tevens verwezen in de kosten van huidig geding, waaronder de rechtsplegingsvergoeding begroot op het geïndexeerde basisbedrag van 1.320 €.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaart het verzet van de
ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt de tot betaling van de
gedingkosten, enkel te begroten in hoofde van de gemeente
op 1.320 € (rechtsplegingsvergoeding) en van het Vlaamse Gewest op
1.320 € (rechtsplegingsvergoeding);

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van de
beslagkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 29
maart 2013,
waar aanwezig waren en zitting namen :
mevrouw , beslagrechter,
mevrouw , griffier.